

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2004-743-0035
Dok.: THJ20012

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 26. november 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter og retsplejeloven (Nedsættelse og omlægning af retsafgifterne i civile retssager) (L 110).

Spørgsmål:

”Justitsministeren bedes kommentere de eksempler Advokatrådet kommer med – i deres høringssvar s. 1-2 og s. 4 – på problemer i forhold til beregning af retsafgifter og hvordan retsafgiften vil blive beregnet i sådanne sager efter de nye regler.”

Svar:

Advokatrådet har i sit høringssvar side 1-2 anført to eksempler på, at retsafgiftssystemet kan medføre retsafgiftsberegninger, der efter Advokatrådets opfattelse er helt urimelige.

Det første eksempel er Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2002 side 1281, som angik beregningen af retsafgift i en færøsk retssag om momspligt, hvor retsafgiften blev beregnet af en sagsgenstand på ca. 56 mio. kr.

En tilsvarende dansk retssag om momspligt vil fremover være omfattet af det foreslåede særligt lave maksimum for retsafgiften i sager om prøvelse af myndighedsudøvelse. Efter lovforslaget vil den maksimale retsafgift for en anke til Højesteret i en sådan sag fremover udgøre 6.000 kr. Det bemærkes, at den færøske retsafgiftslov ikke foreslås ændret.

Det andet eksempel er Østre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2003 side 779, der angik beregningen af retsafgift i en sag om, hvorvidt en andelsboligforening havde accepteret et tilbud om erhvervelse af en fast ejendom efter lejelovens regler om tilbudspligt. Retssagen blev i den pågældende sag beregnet til ca. 9 mio. kr. Efter lovforslaget vil den maksimale retsafgift for en anke til landsretten i en sådan sag fremover udgøre 150.000 kr.

Advokatrådet anfører i sit høringssvar side 4, at den nævnte højesteretsafgørelse fra 2002 om beregningen af retsafgift i en sag om momspligt illustrerer praksis med hensyn til opgørelse af

sagens værdi, hvor der ikke kun lægges vægt på påstanden i stævningen, men også på forudsætningerne for en stillingtagen til påstanden.

Justitsministeriet bemærker, at sagen angik en påstand om, at sagsøgte (det færøske told- og skattevæsen) skulle anerkende, at samtlige sagsøgerens ydelser til færøske pengeinstitutter var momsfrie. Højesteret udtalte, at værdien af denne påstand udgjorde den besparelse, som sagsøgeren i fremtiden kunne opnå ved ikke at skulle betale moms af bestemte ydelser, opgjort til ca. 34 mio. kr. Højesteret fandt endvidere, at landsrettens afgørelse om momspligt havde en sådan betydning for en påstand om tilbagebetaling af allerede betalt moms – som sagsøgeren havde nedlagt for landsretten, hvor behandlingen af denne påstand var sat i bero på Højesterets afgørelse af ankesagen – at sagens værdi for Højesteret også omfattede denne påstand, opgjort til ca. 22 mio. kr.

Med lovforslaget foreslås reglerne om opgørelsen af sagens værdi i relation til beregning af retsafgift nyaffattet og samlet i retsafgiftsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til retsafgiftslovens § 3).

Det foreslås, at sagens værdi skal bestemmes efter påstanden i stævningen, jf. forslaget til retsafgiftslovens § 3, stk. 1, 1. pkt. Det er i bemærkningerne til bestemmelsen forudsat, at der ved opgørelsen af sagens værdi lægges vægt på den konkrete påstand i sagen og ikke på, hvad der forudsætningsvis skal tages stilling til.

I relation til det eksempel, Advokatrådet har henvist til, betyder det, at værdien af en tilsvarende dansk sag om momspligt i relation til beregning af retsafgift fremover vil skulle opgøres til den besparelse, som sagsøgeren i fremtiden vil kunne opnå ved ikke at skulle betale moms af de ydelser, sagen omfatter. Derimod vil værdien af et tilbagebetalingskrav for allerede betalt moms fremover ikke skulle medregnes ved opgørelsen af sagens værdi, hvis sagen i den pågældende instans ikke omfatter en påstand herom. Det bemærkes, at den nærmere opgørelse af sagens værdi i sager om så store beløb fremover vil være uden praktisk betydning, da den maksimale retsafgift efter lovforslaget som nævnt udgør 6.000 kr. ved anke til Højesteret i sager om prøvelse af myndighedsudøvelse. Det bemærkes endvidere, at den færøske retsafgiftslov som nævnt ikke foreslås ændret.

Med hensyn til opgørelsen af sagens værdi i anerkendelsessøgsmål henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget.